

ма научи французски, нѣмски и сичките науки, учителѣтъ предпочете по-скоро да са научи самъ отъ мене руски,—а послѣ сѣки отъ насъ си глѣдаше работата. Ние живѣхме душа въ душа. Другъ Менторъ азъ и не желахъ. Но скоро сждбата ни раздѣли, и то ето за какво.

Перачката наша Палашка, която бѣше дебѣла и грапава мома, и искривенната телчарка Акулка, са сжгласиле нѣкакъ си да паднатъ предъ майка ми на колѣна, и, като обвинатъ престѣпната си слабостъ, да ѝ са оплачатъ отъ мосйо, който билъ сжблазнилъ тѣхната неопитностъ. Майка ми въ такива случаи не обичаше да са шегува, и оплакала са на баща ми. А той са расправяше твърде бързо. Той повикалъ тутакси французинѣтъ, но слугите му казале, че мосйо ми предава урокъ. Баща ми дойде въ моята стая. Въ това време Бопре спѣше дълбокъ сжнъ. Азъ бѣхъ занятъ съ друга работа. Трѣба да знаете, че за мене бѣше донесена изъ Москва географическа карта. Тя висѣше на стѣната безъ сѣко употрѣбление и одавна вече ма блазиѣше и съ широчината си, и съ добротата на хартията си. Азъ са рѣшихъ да направа изъ нея змѣй (кренезъ), и,—като са възползувахъ отъ сжнѣтъ на Бопре, — уловихъ са за работа. Баща ми влѣзе въ онова време, когато азъ вече рѣдѣхъ на змѣйятъ опашката и когато я вързвахъ за мисъ Добра-Надѣжда. Като видѣ какво права, баща ми ма опѣна за ухото, а послѣ трѣгна камъ Бопре, когото сабуди не твърде деликатно, и захвана да го укорява съ най-голѣми укори. Бопре са уплаши и искаше да стане, но краката му са отказаха да служатъ: нещастниятъ французинъ бѣше пиянъ, като китюкъ. Седемъ бѣди — единъ отговоръ. Баща ми го хвана за вратѣтъ, вдигна го отъ длѣглото му